

ORDONANTA nr. 21 din 21 august 1992 (**republicată**)

privind protecția consumatorilor
(actualizată până la data de 1 ianuarie 2007*)

EMITENT • **GUVERNUL**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 75 din 23 martie 1994**

Data intrării în vigoare 23-03-1994

Formă consolidată valabilă la data 01-01-2007

Prezenta formă consolidată este valabilă începând cu data de 01-01-2007 până la data de 27-03-2007

*) Textul initial a fost publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 75 din 23 martie 1994. Aceasta este forma actualizată de S.C. "Centrul Teritorial de Calcul Electronic" S.A. până la data de 1 ianuarie 2007, cu modificările și completările aduse de: [LEGEA nr. 178 din 9 octombrie 1998](#); [ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#); [HOTĂRÂREA nr. 752 din 26 iulie 2001](#); [ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 146 din 9 noiembrie 2001](#); [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#); [LEGEA nr. 322 din 27 mai 2002](#); [ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 20 iunie 2002](#); [LEGEA nr. 37 din 13 ianuarie 2003](#); [LEGEA nr. 240 din 7 iunie 2004](#); [LEGEA nr. 363 din 13 decembrie 2005](#); [LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006](#); [LEGEA nr. 449 din 12 noiembrie 2003****](#)).

**) Republicată în temeiul [art. 1 pct. 6 alin. final din Legea nr. 11/1994](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 14 martie 1994.

[Ordonanța Guvernului nr. 21/1992](#) a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 28 august 1992.

***) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

[Art. IV din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006 prevede:

În tot cuprinsul [Ordonantei Guvernului nr. 21/1992](#) privind protecția consumatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 23 martie 1994, cu modificările și completările ulterioare, sintagma "agent economic" se înlocuiește cu sintagma "operator economic".

****) NOTA C.T.C.E. S.A. Piatra-Neamt:

Conform [art. 26 din LEGEA nr. 449 din 12 noiembrie 2003](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 18 noiembrie 2003, la data de 1 ianuarie 2007, data de intrare în vigoare a acestui act normativ, se abroga [art. 14 alin. 1 și art. 20 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992](#) privind protecția consumatorului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 23 martie 1994, cu modificările și completările ulterioare;

În temeiul [art. 107 alin. \(3\) din Constituția României și al Legii nr. 81/1992](#),

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

Capitolul 1

Dispozitii generale

Articolul 1

(1) Statul, prin mijloacele prevăzute de lege, protejează cetățenii în calitatea lor de consumatori, asigurând cadrul necesar accesului neîngrădit la produse și servicii, informării lor complete despre caracteristicile esențiale ale acestora, apărării și asigurării drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice împotriva unor practici abuzive, participării acestora la fundamentarea și luarea deciziilor ce îi interesează în calitate de consumatori.

(2) Prevederile prezentei ordonante se aplică la comercializarea produselor noi, folosite sau recondiționate și a serviciilor destinate consumatorilor, cu excepția produselor care se comercializează ca antichități și a produselor necesar a fi reparate sau recondiționate pentru a fi utilizate, cu condiția ca operatorul economic să informeze cumpărătorul despre aceasta.

Alin. (2) al [art. 1](#) a fost introdus de [ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 2

În sensul prezentei ordonante, se înțelege prin:

- calitate - ansamblul de proprietăți și caracteristici ale unui produs sau serviciu, care îi conferă aptitudinea de a satisface, conform destinației acestuia, necesitățile explicite sau implicite;
- consumator - persoana fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care cumpără, dobândește, utilizează ori consumă produse sau servicii, în afara activității sale profesionale;

- operator economic - persoana fizica sau juridica, autorizata, care în cadrul activității sale profesionale fabrica, importa, transporta sau comercializeaza produse ori părți din acestea sau presteaza servicii;
- producător:
 - a)** operatorul economic care fabrica un produs finit sau o componenta a unui produs;
 - b)** operatorul economic care fabrica materie prima;
 - c)** operatorul economic care își aplica denumirea, marca sau un alt semn distinctiv pe produs;
 - d)** operatorul economic care reconditioneaza produsul;
 - e)** operatorul economic sau distribuitorul care prin activitatea sa modifica caracteristicile produsului;
 - f)** reprezentantul înregistrat în România al unui operator economic care nu are sediul în România sau, în cazul inexistentei acestuia, importatorul produsului;
 - g)** operatorul economic care importa produse în vederea realizării ulterioare a unei operațiuni de vanzare, închiriere, leasing sau orice alta forma de distribuție specifică derularii afacerii;
 - h)** distribuitorul produsului importat, în cazul în care nu se cunoaste importatorul, chiar dacă producătorul este mentionat;
 - i)** distribuitorul produsului, în cazul în care importatorul nu poate fi identificat, dacă nu informeaza persoana prejudiciata în termen de 30 de zile de la cererea acesteia asupra identității importatorului;
- distribuitor - operatorul economic din lantul de distribuție;
- vânzător - distribuitorul care ofera produsul consumatorului;
- prestator - operatorul economic care furnizeaza servicii;
- produs - bun material a cărui destinatie finala este consumul sau utilizarea individuala ori colectiva; sunt considerate produse energia electrica, energia termica, apa și gazele livrate pentru consumul individual;
- produs sigur - produsul care, folosit în condiții normale sau previzibile, nu prezinta riscuri sau care prezinta riscuri minime, ținând seama de intrebuintarea acestuia; riscul se considera acceptabil și compatibil cu un grad înalt de protecție pentru siguranța și sănătatea consumatorilor, în functie de urmatoarele aspecte:
 - a)** caracteristicile produsului, ale ambalarii și ale instructiunilor de montaj și întreținere;
 - b)** efectul asupra altor produse, împreună cu care acesta poate fi folosit;
 - c)** modul de prezentare a produsului, etichetarea, instructiunile de folosire și orice alte indicatii și informații furnizate de producător;
 - d)** categoria de consumatori expusa riscului prin folosirea produsului;
- produs periculos - produsul care nu poate fi definit ca produs sigur;
- produs cu defecte - produsul la care modul de prezentare, utilizarea previzibila și data achizitionarii nu ofera siguranța consumatorului, producand pagube acestuia;
- paguba - prejudiciul creat consumatorului prin utilizarea unui produs periculos sau a unui produs cu defecte, precum și cel creat de servicii necorespunzatoare furnizate de prestator. Prejudiciul poate fi material, vatamarea integritatii corporale sau a sănătății, precum și pierderea vietii. În cazul utilizarii unui produs cu defecte, se considera paguba deteriorarea sau distrugerea oricărui bun, altul decat produsul cu defecte, cu condiția ca bunul respectiv să fie în mod normal destinat folosinței sau consumului privat și sa fi fost folosit de persoana prejudiciata pentru uz sau consum personal, iar valoarea pagubei sa nu fie mai mica de 2 milioane lei;
- produs de folosință îndelungata - produsul relativ complex, constituit din piese și subansambluri, proiectat și construit pentru a putea fi utilizat pe durata medie de utilizare și asupra caruia se pot efectua reparatii sau activități de întreținere;
- serviciu - activitatea, alta decat cea din care rezultă produse, efectuata în scopul satisfacerii unor necesități ale consumatorilor;
- declaratie de conformitate - declaratia facuta de către un producător sau un prestator, prin care acesta informeaza, pe propria raspundere, despre faptul ca un produs sau un serviciu este conform cu un document tehnic normativ;
- clauza abuziva - o clauza contractuala care nu a fost negociata direct cu consumatorul și care prin ea insasi sau împreună cu alte prevederi din contract creeaza, în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor buneii-credinte, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligatiile părților;
- termen de garantie - limita de timp, care curge de la data dobândirii produsului sau serviciului, până la care producătorul sau prestatorul își asuma responsabilitatea remedierii sau inlocuirii produsului ori serviciului achizitionat, pe cheltuiuala sa, dacă deficientele nu sunt imputabile consumatorului;
- termen de valabilitate - limita de timp, stabilita de producător, până la care un produs perisabil sau un produs care în scurt timp poate prezenta un pericol imediat pentru sănătatea consumatorului își păstrează caracteristicile specifice, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și pastrare; pentru produsele alimentare acesta reprezinta data limita de consum;

- data durabilitatii minimale - data stabilita de producător până la care un produs alimentar își păstrează caracteristicile specifice în condiții de depozitare corespunzătoare; produsele pentru care se stabileste data durabilitatii minimale nu trebuie să fie periculoase nici după această dată;
- durata medie de utilizare - intervalul de timp, stabilit în documente tehnice normative sau declarat de către producător ori convenit între părți, în cadrul caruia produsele de folosință îndelungată trebuie să își mențină caracteristicile functionale, dacă au fost respectate condițiile de transport, manipulare, depozitare și exploatare;
- viciu ascuns - deficiența calitativă a unui produs livrat sau a unui serviciu prestat care nu a fost cunoscută și nici nu putea fi cunoscută de către consumator prin mijloacele obișnuite de verificare;
- practici comerciale abuzive și/sau incorecte - orice acțiune, inacțiune, conduită, demers sau comunicare comercială, inclusiv publicitate, din partea unui operator economic în relație directă cu promovarea, vânzarea sau furnizarea unui produs sau serviciu, care aduce atingere în mod direct intereselor consumatorilor;
- punere pe piață - acțiunea de a face disponibil pentru prima dată, contra cost sau gratuit, un produs sau un serviciu în vederea distribuirii sau utilizării, precum și comercializarea directă către consumatori, efectuată de către producători și/sau importator.

Art. 2 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de **LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Liniutele a-22-a și a-23-a de la art. 2 au fost modificate de pct. 1 al **art. I din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006.

Articolul 3

Principalele drepturi ale consumatorilor sunt:

- a)** de a fi protejați împotriva riscului de a achiziționa un produs sau de a li se presta un serviciu care ar putea să le prejudicieze viața, sănătatea sau securitatea ori să le afecteze drepturile și interesele legitime;
- b)** de a fi informați complet, corect și precis asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor, astfel încât decizia pe care o adoptă în legătură cu acestea să corespundă cât mai bine nevoilor lor, precum și de a fi educați în calitatea lor de consumatori;
- c)** de a avea acces la piețe care le asigură o gamă variată de produse și servicii de calitate;
- d)** de a fi despăgubiți pentru pagubele generate de calitatea necorespunzătoare a produselor și serviciilor, folosind în acest scop mijloace prevăzute de lege;
- e)** de a se organiza în asociații pentru protecția consumatorilor, în scopul apărării intereselor lor.

Litera d) a **art. 3 a fost modificată de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Capitolul 2

Protecția vieții, sănătății și securității consumatorilor

Articolul 4

Se interzice comercializarea de produse sau prestarea de servicii care, utilizate în condiții normale, pot pune în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor.

Se interzic producerea, importul și comercializarea produselor falsificate sau contrafacute.

Art. 4 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de **LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 5

Produsele se comercializează numai în cadrul termenului de valabilitate sau al datei durabilitatii minimale stabilite de producător.

Se interzice modificarea termenului de valabilitate sau a datei durabilitatii minimale înscrise pe produs, pe etichetă, pe ambalaj sau în documentele însoțitoare.

Art. 5 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de **LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 6

Guvernul, prin organismele sale specializate, stabilește norme și reglementări specifice sau le îmbunătățește pe cele existente, când se impune protecția vieții, sănătății sau securității consumatorilor, în următoarele cazuri:

- a) fabricarea, importul, conservarea, ambalarea, etichetarea, manipularea, transportul, depozitarea, pregătirea pentru vânzare și vânzarea produselor;
- b) furnizarea și utilizarea produselor, precum și prestarea serviciilor.

Normele și reglementările se referă la grupe de produse și servicii care, anual, sunt nominalizate și actualizate de către Guvern, dacă acest lucru se impune.

Partea introductivă și litera b) ale alin. (1) al [art. 6 au fost modificate de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 7

Operatorii economici sunt obligați:

- a) producătorii:
 - să răspundă pentru prejudiciul actual și cel viitor cauzat de produsul cu defect, precum și pentru cel cauzat ca rezultat cumulativ al produsului cu defect cu o acțiune sau o omisiune a unei terțe persoane;
 - să pună pe piață numai produse sigure și, dacă actele normative în vigoare prevăd, acestea să fie testate și/sau certificate;
 - să pună pe piață numai produse care respectă condițiile prescrise sau declarate;
 - să oprească livrările, respectiv să retragă de pe piață sau de la consumatori produsele la care organele abilitate sau specialiștii proprii au constatat neîndeplinirea caracteristicilor prescrise, declarate sau care ar putea afecta viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor, dacă această măsură constituie singurul mijloc prin care se pot elimina neconformitățile respective;
 - să asigure, atât pe durata de fabricație, cât și după scoaterea din programul de fabricație, pentru perioada cel puțin egală cu durata medie de utilizare, calculată de la data vânzării ultimelor produse, direct sau prin terți abilitați, piesele de schimb aferente și service-ul necesar produselor de folosință îndelungată.
- b) distribuitorii:
 - să se asigure că produsele oferite spre comercializare sunt sigure și respectă condițiile prescrise sau declarate;
 - să nu comercializeze produse despre care dețin informații sau considera că pot fi periculoase;
 - să anunțe, imediat, autoritățile publice competente, precum și producătorul despre existența pe piață a oricărui produs de care au cunoștința că este periculos;
 - să retragă de la comercializare produsele la care organele abilitate de lege au constatat că nu îndeplinesc caracteristicile prescrise sau declarate, dacă aceasta constituie singurul mijloc prin care se pot elimina neconformitățile respective;
 - să asigure condițiile tehnice stabilite de producător pe timpul transportului, manipularii, depozitării și desfacerii produselor;
- c) prestatorii de servicii:
 - să folosească, în cadrul serviciilor prestate, numai produse și proceduri sigure și, după caz, dacă actele normative în vigoare prevăd, acestea să fie testate și/sau certificate, și să anunțe imediat existența pe piață a oricărui produs despre care au cunoștința că este periculos;
 - să presteze numai servicii care nu afectează viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ori interesele economice ale acestora;
 - să respecte condițiile prescrise sau declarate, precum și clauzele prevăzute în contracte;
 - să asigure, la prestarea serviciilor, condițiile stabilite de producător, de actele normative în vigoare, precum și cele specifice desfășurării activității;
 - să răspundă pentru prejudiciul actual și cel viitor cauzat de serviciul defectuos prestat.

[Art. 7 a fost modificat de ORDONANȚA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Liniuța a-5-a de la lit. a) a art. 7 a fost modificată de pct. 1 al [art. II din LEGEA nr. 363 din 13 decembrie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.147 din 19 decembrie 2005.

Liniuța a-5-a de la lit. b) a art. 7 a fost modificată de pct. 2 al [art. II din LEGEA nr. 363 din 13 decembrie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.147 din 19 decembrie 2005.

Liniuța a-4-a de la lit. c) a art. 7 a fost modificată de pct. 3 al [art. II din LEGEA nr. 363 din 13 decembrie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.147 din 19 decembrie 2005.

Liniuța a-4-a de la lit. c) a art. 7 a fost modificată de pct. 2 al [art. I din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006.

Capitolul 3

Protectia intereselor economice ale consumatorilor

Articolul 8

Guvernul adoptă reglementari specifice în scopul prevenirii și combaterii practicilor ce dauuneaza intereselor economice ale consumatorilor.

Articolul 9

Operatorii economici sunt obligati sa puna pe piața numai produse sau servicii care corespund caracteristicilor prescrise sau declarate, să se comporte în mod corect în relatiile cu consumatorii și sa nu foloseasca practici comerciale abuzive.

Art. 9 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de **LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 10

Drepturile consumatorilor, la incheierea contractelor, sunt:

- a)** libertatea de a lua decizii la achizitionarea de produse și servicii, fără a li se impune în contracte clauze abuzive sau care pot favoriza folosirea unor practici comerciale abuzive în vanzare, de natura a influența opțiunea acestora;
- b)** de a beneficia de o redactare clara și precisa a clauzelor contractuale, inclusiv a celor privind caracteristicile calitative și condițiile de garantie, indicarea exacta a pretului sau tarifului, precum și stabilirea cu exactitate a condițiilor de credit și a dobinzilor;
- c)** de a fi exonerati de plată produselor și serviciilor care nu au fost solicitate și acceptate;
- d)** de a fi despagubiti pentru daunele provocate de produsele sau serviciile care nu corespund clauzelor contractuale;
- e)** de a li se asigura service-ul necesar și piese de schimb pe toata durata medie de utilizare a produsului, stabilita în documentele tehnice normative sau declarata de către producător ori convenita de părți;
- f)** de a plati, pentru produsele sau serviciile de care beneficiaza, sume stabilite cu exactitate, în prealabil; majorarea pretului stabilit initial este posibila numai cu acordul consumatorului.
- g)** de a sesiza asociațiile pentru protectia consumatorilor și organele administrației publice asupra încălcării drepturilor și intereselor lor legitime, în calitate de consumatori, și de a face propuneri referitoare la îmbunătățirea calității produselor și serviciilor.
- h)** de a fi notificati în scris cu 30 de zile înainte de data pentru care a fost incheiat contractul al cărui termen de valabilitate se prelungeste în mod automat pentru o perioadă de timp determinata sau nedeterminata, în vederea formulării unei optiuni de prelungire a validitatii acestuia.

Litera a) a **art. 10 a fost modificata de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Litera g) a **art. 10 a fost introdusa de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Lit. h) a art. 10 a fost introdusa de pct. 3 al **art. I din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006.

Articolul 11

- (1)** Produsele și serviciile oferite consumatorilor se masoara cu mijloace de măsurare și control adecvate, verificate metrologic, potrivit reglementarilor legale.
- (2)** Indicatiile mijloacelor de măsurare trebuie să fie lizibile și la vederea cumparatorului.

Alin. (2) al **art. 11 a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 12

Consumatorii au dreptul de a pretinde vânzătorilor remedierea sau inlocuirea gratuita a produselor și serviciilor obtinute, precum și despăgubiri pentru pierderile suferite ca urmare a deficientelor constatate în cadrul termenului de garantie sau de valabilitate. După expirarea acestui termen consumatorii pot pretinde remedierea sau inlocuirea produselor care nu pot fi folosite potrivit scopului pentru care au fost realizate, ca urmare a unor vicii ascunse aparute pe durata medie de utilizare a acestora.

Vânzătorul suporta toate cheltuielile legate de aceste deficiente, situație care nu îl exonereaza de raspundere pe producător în relația sa cu vânzătorul.

Art. 12 a fost modificat de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 13

(1) Remedierea deficiențelor aparute la produse sau servicii ori înlocuirea produselor care nu corespund în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate și care nu sunt imputabile consumatorului se face în termenul maxim stabilit prin reglementări sau, după caz, prin contract.

(2) În cazul unor vicii ascunse, termenul maxim stabilit la alineatul precedent curge de la data finalizării expertizei tehnice efectuate de un organism tehnic neutru.

Alin. (1) al [art. 13 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 14

(1) Abrogat.*)

(2) Abrogat**).

NOTA CTCE:

*) Alin. (1) al art. 14 a fost abrogat de [art. 26 alin. \(2\) din LEGEA nr. 449 din 12 noiembrie 2003](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 18 noiembrie 2003, începând cu data de 1 ianuarie 2007.

**) Alin. (2) al art. 14 a fost abrogat de [art. II din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006, începând cu data de 1 ianuarie 2007.

Articolul 14¹*)

(1) În cazul produselor la care timpul de nefuncționare din cauza deficiențelor aparute în cadrul termenului de garanție depășește 10% din acest termen, precum și în cazul produselor alimentare, farmaceutice, al dispozitivelor protetice și/sau medicale, al produselor destinate nou-nascuților, al carucioarelor pentru copii și al produselor cosmetice care prezintă abateri de la caracteristicile calitative prescrise sau declarate, cu excepția medicamentelor și produselor preparate în scop medical sau terapeutic, vânzătorul este obligat, la cererea consumatorului, să le înlocuiască sau să restituie contravaloarea acestora.

(2) Timpul de nefuncționare menționat la alin. 1 prelungește în mod corespunzător termenul de garanție și curge din momentul sesizării vânzătorului/unității service până la aducerea produsului în stare de utilizare normală și al notificării în scris în vederea ridicării produsului sau predării efective a produsului către consumator.

(3) Produsele de folosință îndelungată care înlocuiesc produsele defecte în cadrul termenului de garanție vor beneficia de un nou termen de garanție, care curge de la data preschimbării produsului.

(4) Termenul de garanție curge de la data vânzării produsului. Pentru bunurile de folosință îndelungată noi, obținute prin tragere la sorti la tombole, castigate la concursuri, castiguri la C.E.C., Loto-Prono și similare sau acordate cu reducere de pret ori gratuit de către operatorii economici, termenul de garanție curge de la data intrării bunului respectiv în posesia castigatorului.

Art. 14¹ a fost introdus de pct. 4 al [art. I din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006. Aceasta completare se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2007, conform [art. III din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006.

Articolul 15

(1) Restituirea contravalorii sau înlocuirea produsului achiziționat ori a serviciului prestat se face imediat după constatarea imposibilității folosirii acestuia, dacă aceasta situație nu este imputabilă consumatorului.

(2) Restituirea contravalorii produsului sau serviciului se face la valoarea actualizată a acestuia, calculată în funcție de indicii de inflație comunicat de Institutul Național de Statistică. Valoarea actualizată astfel calculată nu va putea fi mai mică decât contravaloarea produsului sau serviciului pe care operatorul economic obligat la restituire o percepe pentru produse sau servicii de același fel, în momentul restituirii.

(3) Operatorul economic are aceleași obligații pentru produsul sau serviciul înlocuit ca și pentru produsul sau serviciul vândut inițial.

(4) Persoanele imputernicite conform art. 49 să constate contravenția și să aplice sancțiunea prevăzută de prezenta ordonanță vor stabili pentru produse și servicii, odată cu sancțiunea, și măsuri de remediere, înlocuite, restituirea contravalorii acestora sau restituirea sumelor încasate necuvenit de la consumatori, după caz.

Alin. (2) și (3) ale [art. 15 au fost introduse de ORDONANȚA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Alin. (2) al [art. 15 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Alin. (4) al [art. 15 a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Alin. (4) al art. 15 a fost modificat de pct. 5 al [art. I din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006.

Articolul 16

(1) Consumatorul poate solicita plata unor despăgubiri, potrivit clauzelor contractuale sau dispozițiilor legale, în cazul remedierii ori al înlocuirii produselor sau serviciilor necorespunzătoare.

(2) Solutionarea solicitării plății unor prejudicii morale sau daune conexe remedierii ori a înlocuirii produselor sau serviciilor necorespunzătoare cerute de consumatori sau de operatorii economici este de competența instanței judecătorești competente ori a organismului de mediere competent.

Alin. (2) al art. 16 a fost introdus de pct. 6 al [art. I din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006.

Articolul 17

Vânzătorul asigură toate operațiunile necesare repunerii în funcțiune, înlocuirii produselor ori remedierii serviciilor reclamate în cadrul termenului de garanție sau de valabilitate, respectiv pentru vicii ascunse în cadrul duratei medii de utilizare, precum și a celor ocazionate de transportul, manipularea, diagnosticarea, expertizarea, demontarea, montarea și ambalarea acestora; vânzătorul suportă și cheltuielile legate de acestea, situație care nu îl exonerează de răspundere pe producător în relația sa cu vânzătorul.

[Art. 17 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Capitolul 4 **Informarea și educarea consumatorilor**

Articolul 18

Consumatorii au dreptul de a fi informați, în mod complet, corect și precis, asupra caracteristicilor esențiale ale produselor și serviciilor oferite de către operatorii economici, astfel încât să aibă posibilitatea de a face o alegere ratională, în conformitate cu interesele lor, între produsele și serviciile oferite și să fie în măsură să le utilizeze, potrivit destinației acestora, în deplina securitate.

Articolul 19

Informarea consumatorilor despre produsele și serviciile oferite se realizează, în mod obligatoriu, prin elemente de identificare și caracterizare ale acestora, care se înscriu la vedere, după caz, pe produs, eticheta, ambalaj de vânzare sau în cartea tehnică, instrucțiunile de folosire ori altele asemenea, ce însoțesc produsul sau serviciul, în funcție de natura acestuia.

[Art. 19 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 20

(1) Producătorul trebuie să informeze despre denumirea produsului, denumirea și/sau marca producătorului, cantitatea și, după caz, termenul de garanție, de valabilitate sau data durabilității minime, principalele caracteristici tehnice și calitative, compoziția, aditivii folosiți, despre eventualele riscuri previzibile, modul de utilizare, manipulare, depozitare, conservare sau păstrare, despre contraindicații.

(2) Producătorul are obligația să-și precizeze adresa în elementele de identificare, până la data aderării României la Uniunea Europeană.

(3) Produsele de folosință îndelungată trebuie să fie însoțite de certificatul de garanție și, dacă reglementările în vigoare prevăd, de declarația de conformitate, precum și de cartea tehnică ori de instrucțiunile de folosire, instalare, exploatare, întreținere, eliberate de producător.

(4) Vânzătorul trebuie să informeze consumatorii despre prețul final al produsului sau despre tariful serviciului prestat, pe care îl suportă consumatorul, incluzând taxa pe valoarea adăugată și toate taxele suplimentare, și să ofere acestora toate informațiile și documentele tehnice care trebuie să însoțească produsul.

(5) Toate informațiile privitoare la produsele și serviciile oferite consumatorilor, documentele însoțitoare, inclusiv cele referitoare la informațiile privind securitatea produsului și instrucțiunile de utilizare, precum și contractele, inclusiv cele preformulate, trebuie să fie scrise în limba română, indiferent de țara de origine a acestora, fără a exclude prezentarea acestora și în alte limbi.

Art. 20 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de **LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Art. 20 a fost modificat de pct. 4 al **art. II din LEGEA nr. 363 din 13 decembrie 2005**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.147 din 19 decembrie 2005.

Alin. (3), (4) și (5) ale art. 20 au fost introduse de pct. 7 al **art. I din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006.

*) NOTA CTCE:

Alin. (2) al art. 20 urma să fie abrogat de **art. 26 alin. (2) din LEGEA nr. 449 din 12 noiembrie 2003**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 812 din 18 noiembrie 2003, începând cu data de 1 ianuarie 2007. Între timp, **art. 20 s-a modificat prin LEGEA nr. 363 din 13 decembrie 2005**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.147 din 19 decembrie 2005 lasand practic inaplicabila dispoziția de abrogare prevăzută de **LEGEA nr. 449 din 12 noiembrie 2003**.

Articolul 21

Informațiile referitoare la serviciile prestate trebuie să cuprindă categoria calitativa a serviciului, timpul de realizare, termenul de garantie, tariful, riscurile previzibile și, după caz, declaratia de conformitate.

Articolul 22

Operatorii economici sunt obligati sa demonstreze consumatorilor, la cererea acestora, cu ocazia cumpararii, modul de utilizare și functionalitatea produselor ce urmeaza a fi vindute; la lansarea pe piața a produselor, acestia sunt obligati să efectueze demonstratii de utilizare.

Articolul 23

Obligația de a informa pe consumator potrivit art. 19, 20, 21 și 22 nu poate fi inlaturata prin invocarea secretului comercial sau profesional.

Articolul 24

Se interzice prezentarea, prin orice mijloace, a afirmatiilor și indicatiilor care nu sunt conforme cu parametrii ce caracterizeaza produsele și serviciile și care nu pot fi probate.

Art. 24 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Articolul 25

Preturile și tarifele trebuie indicate în mod vizibil și într-o formă neechivoca, usor de citit.

Art. 25 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 26

(1) Comercializarea produselor și prestarea serviciilor se fac în locuri și în spatii autorizate, conform reglementarilor legale în vigoare.

(2) Sunt obligatorii afisarea, în mod vizibil, a denumirii unității, a codului unic de înregistrare la registrul comerțului, din care să rezulte obiectul/obiectele de activitate al/ale societatii pentru care este autorizata sa functioneze, precum și afisarea și respectarea orarului de functionare.

(3) Oralele de functionare vor fi stabilite, după caz, în conformitate cu hotărârile administrației publice locale.

Art. 26 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de **LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Alin. (2) al art. 26 a fost modificat de pct. 8 al **art. I din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006.

Articolul 27

Abrogat.

Art. 27 a fost abrogat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Capitolul 5

Organe ale administrației publice pentru protectia consumatorilor

Articolul 28

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, organ de specialitate al administrației publice centrale, subordonat Guvernului, coordonează și realizează politica Guvernului în domeniul protecției consumatorilor.

Art. 28 a fost modificat de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 29

(1) Atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, precum și relațiile dintre aceasta și alte organisme competente în domeniu se stabilesc prin hotărâri ale Guvernului.

(2) Guvernul va stabili reglementări în domeniul protecției consumatorilor pentru organele de specialitate ale administrației publice centrale și, respectiv, pentru unele servicii publice ale ministerelor și altor autorități ale administrației publice centrale, organizate în județe și în municipiul București.

(3) Guvernul va stabili, prin hotărâri, reglementări-cadru în domeniul protecției consumatorilor, inclusiv reglementări privind modul de constituire, repartizare și utilizare a unui fond de stimulare a personalului Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(4) Taxele care se percep de către serviciile sau organele administrației publice, cu rol în domeniul protecției consumatorilor, se stabilesc conform legii, iar tarifele pentru încercările efectuate în laboratoare proprii, subordonate sau agreate, conform actelor normative în vigoare.

Art. 29 a fost modificat de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Alin. (3) al art. 29 a fost modificat de pct. 9 al [art. I din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006.

Articolul 30

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, în baza consultării cu alte organisme interesate ale administrației publice centrale și locale, precum și cu cele neguvernamentale, elaborează reglementări referitoare la modalitățile concrete de colaborare și de sprijinire reciprocă și le propune spre aprobare Guvernului.

Art. 30 a fost modificat de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Capitolul 6

Asociațiile pentru protecția consumatorilor

Articolul 31

În sensul prezentei ordonanțe, asociațiile pentru protecția consumatorilor sunt considerate organizații neguvernamentale, ca persoane juridice, conform legii, și care, fără a urmări realizarea de profit pentru membrii lor, au ca unic scop apărarea drepturilor și intereselor legitime ale membrilor lor sau ale consumatorilor, în general.

Art. 31 a fost modificat de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 32

Asociațiile pentru protecția consumatorilor pot fi parteneri sociali cu drept de reprezentare în consiliile consultative cu rol în domeniul protecției consumatorilor, în care organele administrației publice sunt reprezentate, dacă îndeplinesc condițiile prezentei ordonanțe.

Art. 32 a fost modificat de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 33

Asociațiile pentru protecția consumatorilor care apără drepturile și interesele legitime ale consumatorilor, în general, sunt, de drept, parteneri sociali în consiliile consultative prevăzute în prezenta ordonanță, dacă:

- a) la nivel național, au cel puțin 3.000 de membri și filiale în cel puțin 10 județe;
- b) la nivel județean și local, dacă au desfășurat o activitate în domeniul protecției consumatorilor pe o perioadă de cel puțin 3 ani.

[Art. 33 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 34

Asociațiile pentru protecția consumatorilor care sunt constituite în scopul aparării intereselor numai ale membrilor lor pot deveni parteneri sociali cu drept de reprezentare în organismele consultative cu rol în domeniul protecției consumatorilor și în care organele administrației publice sunt reprezentate, numai dacă au cel puțin 800 membri.

Articolul 35

După constituire, asociațiile pentru protecția consumatorilor vor solicita luarea lor în evidență de către organul administrației publice pentru protecția consumatorilor de nivel central sau local, după caz.

Articolul 36

Personalul de conducere și salariații organelor de specialitate ale administrației publice, precum și ale serviciilor publice descentralizate ale ministerelor sau ale altor autorități, cu atribuții pe linia protecției consumatorilor nu au dreptul de a deține funcții în organele de conducere ale asociațiilor pentru protecția consumatorilor.

[Art. 36 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 37

Asociațiile pentru protecția consumatorilor sunt consultate de către serviciile și organismele administrației publice prevăzute la art. 36, potrivit competențelor, la elaborarea dispozițiilor și procedurilor cu caracter general și a altor lucrări care au ca scop protecția consumatorilor, cu privire la:

- a) cunoașterea cerințelor consumatorilor privind sortimentele, calitatea și cantitatea produselor și serviciilor;
- b) formarea unei atitudini corecte a operatorilor economici angajați în producerea și comercializarea produselor și prestarea serviciilor, față de calitatea acestora;
- c) prevenirea practicilor comerciale abuzive și a publicității de natură a afecta drepturile și interesele legitime ale consumatorilor.

Partea introductivă a [art. 37 a fost modificată de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 38

Asociațiile pentru protecția consumatorilor au următoarele drepturi și obligații:

- a) de a fi sprijinite logistic de către organismele administrației publice centrale și locale, în vederea atingerii obiectivelor lor;
- b) de a primi sume de la bugetul de stat și de la bugetele locale;
- c) de a solicita autorităților competente luarea de măsuri în vederea opririi producției sau retragerii de pe piață a produselor ori serviciilor care nu asigură nivelul calitativ prescris în documentele stabilite de lege sau care pun în pericol viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor;
- d) de a solicita operatorilor economici realizarea de produse și servicii în condiții speciale, în vederea satisfacerii nevoilor consumatorilor cu handicap sau de vârstă a treia;
- e) de a fi consultate cu ocazia elaborării actelor normative, standardelor sau specificațiilor care definesc caracteristicile tehnice și calitative ale produselor și serviciilor destinate consumatorilor;
- f) de a solicita și de a obține informații asupra pretului și caracteristicilor calitative ale produselor sau serviciilor, de natură să ajute consumatorul la luarea unei decizii asupra achiziționării acestora;
- g) de a informa opinia publică, prin mass-media, asupra deficiențelor de calitate ale produselor și serviciilor, precum și asupra consecințelor vătămătoare ale acestora pentru consumatori;
- h) de a introduce acțiuni în justiție pentru apararea drepturilor și intereselor legitime ale consumatorilor;
- i) de a solicita serviciilor sau organelor administrației publice, prevăzute la art. 36, efectuarea de analize și încercări ale produselor destinate consumatorilor și de a publică rezultatele;
- j) de a iniția acțiuni proprii, în vederea identificării cazurilor în care operatorii economici nu respectă drepturile consumatorilor prevăzute de lege, precum și a cazurilor de neconformitate a produselor sau serviciilor, și de a sesiza, în cadrul unei proceduri de urgență, serviciile sau organele de specialitate ale administrației publice abilitate să acționeze în consecință.

[Art. 38 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 38¹

Centrele de consultanță și informare a consumatorilor pot fi organizate la nivel de birouri în structura organizatorică a asociațiilor pentru protecția consumatorilor și desfășoară activități gratuite în folosul acestora constând în informații, recomandări și consultanță privind problemele legate de achiziționarea unui produs sau serviciu.

Art. 38¹ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 38²

(1) Sumele primite de la bugetul de stat, prin intermediul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, se utilizează exclusiv pentru înființarea și funcționarea centrelor de consultanță și informare a consumatorilor, respectiv pentru:

- a)** salarizarea sau, după caz, remunerarea personalului utilizat în centrele de consultanță și informare a consumatorilor, care se va face în funcție de timpul efectiv lucrat, până la nivelul maxim al funcției echivalente utilizate în cadrul Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor;
- b)** cheltuieli materiale efectuate pentru întreținerea sediului și a dotărilor aferente;
- c)** cheltuieli curente și cele ocazionate de tipărirea materialelor informative.

(2) Sumele prevăzute la alin. 1 se utilizează în condițiile Legii nr. 72/1996*) privind finanțele publice, iar sumele rămase neutilizate la data încheierii exercitiului financiar se restituie la bugetul de stat.

Art. 38² a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

*) **Legea nr. 72/1996** a fost abrogată de **LEGEA nr. 500 din 11 iulie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 597 din 13 august 2002.

Articolul 38³

(1) Sumele primite de la bugetele locale prin hotărâri ale consiliilor locale sau, după caz, ale consiliilor județene vor fi utilizate în condițiile stabilite prin convențiile încheiate de acestea cu asociațiile respective, conform legii.

(2) Sumele prevăzute la alin. 1 se utilizează în condițiile Legii nr. 72/1996*) privind finanțele publice, iar sumele rămase neutilizate se restituie bugetelor locale respective.

Art. 38³ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

*) **Legea nr. 72/1996** a fost abrogată de **LEGEA nr. 500 din 11 iulie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 597 din 13 august 2002.

Articolul 38⁴

Controlul asupra activităților desfășurate în centrele de consultanță și informare a consumatorilor din cadrul asociațiilor pentru protecția consumatorilor, care au primit sume de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, se exercită de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 38⁴ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 38⁵

Reprezentanții organizațiilor neguvernamentale ale consumatorilor nu au drept de control al operatorilor economici.

Art. 38⁵ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Art. 38⁵ a fost modificat de pct. 10 al art. I din **LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006.

Articolul 38⁶

Centrele de consultanță și informare a consumatorilor beneficiază de asistența de specialitate din partea personalului Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, imputernicit în acest scop.

Art. 38⁶ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Capitolul 7

Consiliul consultativ

Titlul [cap. 7 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 39

La nivel central și local - județ, oras, comuna - se constituie câte un consiliu consultativ pentru protecția consumatorilor. Acesta are caracter consultativ și asigură, la nivelurile respective, cadrul informational și organizatoric necesar:

- a) stabilirii și aplicării politicii de protecție a consumatorilor;
- b) corelării acțiunilor diverselor organisme ale administrației publice cu cele ale organizațiilor neguvernamentale care au rol în realizarea protecției consumatorilor.

Articolul 40

Consiliul consultativ pentru protecția consumatorilor este format din:

- a) reprezentanți ai tuturor serviciilor descentralizate și ai organelor administrației publice care au competențe cu caracter general sau special în domeniul protecției consumatorilor și au structuri organizatorice la nivelul respectiv;
- b) prefect sau primar, după caz, sau reprezentanți ai acestora;
- c) reprezentanți ai asociațiilor pentru protecția consumatorilor;
- d) reprezentanți ai altor organisme, după caz.

Litera a) a [art. 40 a fost modificată de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 41

Guvernul stabilește, în mod concret, componenta, atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Consiliului consultativ pentru protecția consumatorilor, pe fiecare nivel în parte.

Capitolul 8

Raporturile juridice dintre consumatorii prejudiciați și operatorii economici

Titlul [cap. 8 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 42

Abrogat.

[Art. 42 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

[Art. 42 a fost abrogat de art. 18 din LEGEA nr. 240 din 7 iunie 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 552 din 22 iunie 2004.

Articolul 42¹

Abrogat.

[Art. 42¹ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

[Art. 42¹ a fost abrogat de art. 18 din LEGEA nr. 240 din 7 iunie 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 552 din 22 iunie 2004.

Articolul 42²

Abrogat.

[Art. 42² a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Partea introductivă a [art. 42² a fost modificată de LEGEA nr. 322 din 27 mai 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 12 iunie 2002.

[Art. 42² a fost abrogat de art. 18 din LEGEA nr. 240 din 7 iunie 2004](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 552 din 22 iunie 2004.

Articolul 42³

Abrogat.

Art. 42³ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002, modificat de LEGEA nr. 322 din 27 mai 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 12 iunie 2002.

Art. 42³ a fost abrogat de art. 18 din LEGEA nr. 240 din 7 iunie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 552 din 22 iunie 2004.

Articolul 42⁴

Abrogat.

Art. 42⁴ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Art. 42⁴ a fost abrogat de art. 18 din LEGEA nr. 240 din 7 iunie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 552 din 22 iunie 2004.

Articolul 42⁵

Abrogat.

Art. 42⁵ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Art. 42⁵ a fost abrogat de art. 18 din LEGEA nr. 240 din 7 iunie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 552 din 22 iunie 2004.

Articolul 42⁶

Abrogat.

Art. 42⁶ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Art. 42⁶ a fost abrogat de art. 18 din LEGEA nr. 240 din 7 iunie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 552 din 22 iunie 2004.

Articolul 42⁷

Abrogat.

Art. 42⁷ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Art. 42⁷ a fost abrogat de art. 18 din LEGEA nr. 240 din 7 iunie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 552 din 22 iunie 2004.

Articolul 43

Actiunile în justiție îndreptate de către asociațiile pentru protecția consumatorilor, înființate în condițiile prevăzute la art. 33 și 34, împotriva operatorilor economici care au prejudiciat drepturile și interesele legitime ale consumatorilor sunt scutite de taxe de timbru.

Art. 43 a fost modificat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 44

Ministerul Public poate interveni în acțiunile civile introduse, în care sunt implicate interesele consumatorilor.

Capitolul 9 Sanctiuni

Articolul 45

Incalcarea prevederilor prezentei ordonante atrage raspunderea materiala, civila, contraventionala sau penala, după caz.

Articolul 46

(1) Constituie contravenții, dacă nu au fost savarsite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infractiuni, și se sancționează după cum urmează:

a) incalcarea dispozițiilor art. 4, art. 7 lit. a) a 2-a, a 3-a și a 5-a liniuța, lit. c) prima și a 2-a liniuța, art. 15 alin. 1, cu amendă contraventionala de la 3.000 lei la 30.000 lei;

b) incalcarea dispozițiilor art. 7 lit. a) a 4-a liniuța, lit. b) a 3-a și a 4-a liniuța, cu amendă contraventionala de la 2.500 lei la 25.000 lei;

c) incalcarea dispozițiilor art. 5, art. 7 lit. b) prima, a 2-a și a 5-a liniuța, lit. c) a 3-a și a 4-a liniuța, art. 9, art. 10 lit. a)-f) și art. 11, cu amendă contravențională de la 2.000 lei la 4.000 lei;

d) incalcarea dispozițiilor art. 13 alin. 1, art. 14 alin. 1, art. 17-25 și art. 26 alin. 1 și 2, cu amendă contravențională de la 1.000 lei la 3.000 lei.

(2) Sancțiunile se pot aplica și persoanelor juridice.

Art. 46 a fost modificat de [ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de [HOTĂRÂREA nr. 752 din 26 iulie 2001](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 471 din 17 august 2001, modificat de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002, modificat de [LEGEA nr. 322 din 27 mai 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 12 iunie 2002.

Art. 46 a fost modificat de pct. 11 al [art. I din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006.

Art. 46 a fost modificat de pct. 11 al [art. I din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006.

Articolul 46¹

(1) Impiedicarea, sub orice formă, a organelor administrației publice însărcinate cu protecția consumatorilor de a exercita atribuțiile de serviciu referitoare la prevenirea și combaterea faptelor care pot afecta viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor ori interesele economice ale acestora constituie contravenție și se sancționează cu munca în folosul comunității sau cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.

(2) Nerespectarea dispozițiilor legale privind protecția consumatorilor care, potrivit art. 46, constituie contravenție, dacă fapta a avut ca urmare vatamarea sănătății sau a integrității corporale a uneia sau mai multor persoane, se sancționează cu amendă contravențională de la 20.000 lei la 100.000 lei.

(3) Nerespectarea dispozițiilor legale privind protecția consumatorilor care, potrivit art. 46, constituie contravenție, dacă fapta a avut ca urmare afectarea gravă și în mod repetat a intereselor economice a unuia sau mai multor consumatori, se sancționează cu amendă contravențională de la 5.000 lei la 25.000 lei.

(4) În cazul aplicării sancțiunii amenzii pentru savarsirea faptei prevăzute la alin. 2 se va dispune și închiderea definitivă a unității, putând fi dispusă aceeași măsură pentru savarsirea faptei prevăzute la alin. 3.

(5) Contravenientii sunt obligați să suporte, potrivit prevederilor legale în vigoare, și cheltuielile efectuate de terți, persoane fizice sau juridice, în vederea vindecării persoanelor vatamate în calitatea lor de consumatori.

Art. 46¹ a fost introdus de [ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de [HOTĂRÂREA nr. 752 din 26 iulie 2001](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 471 din 17 august 2001, modificat de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Alin. (2) și (3) ale [art. 46¹ au fost introduse de ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 20 iunie 2002](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 450 din 26 iunie 2002.

Alin. (2), (3) și (4) ale [art. 46¹ au fost introduse de LEGEA nr. 37 din 13 ianuarie 2003](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 34 din 22 ianuarie 2003.

Art. 46¹ a fost modificat de pct. 12 al [art. I din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006.

Articolul 46²

Valoarea amenzilor prevăzute la art. 46 și 46¹ se va actualiza prin hotărâre a Guvernului.

Art. 46² a fost introdus de [ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Articolul 46³

În conformitate cu prevederile [Ordonanței Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin [Legea nr. 180/2002](#), cu modificările și completările ulterioare, contravenientul poate achita, în cel mult 48 de ore de la data încheierii sau, după caz, de la data comunicării procesului-verbal de constatare a contravenției, jumătate din minimul amenzii prevăzute de art. 46, agentul constatatork facand mențiune despre aceasta posibilitate în procesul-verbal.

Art. 46³ a fost introdus de pct. 13 al [art. I din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006.

Articolul 47

Abrogat.

Art. 47 a fost modificat de LEGEA nr. 178 din 9 octombrie 1998 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 388 din 13 octombrie 1998, abrogat de **ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Articolul 48

Abrogat.

Art. 48 a fost abrogat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Articolul 49

(1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 46 și 46¹ se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(2) În cazul sancțiunilor cu închisoare contravențională, măsura se aplică de instanța competența la sesizarea organului din care face parte agentul constator.

(3) Organele de poliție sunt obligate să acorde, la cerere, sprijinul necesar persoanelor împuternicite prevăzute la alin. 1, aflate în exercitiul funcției, sau să le însoțească, după caz.

(4) Organele de control prevăzute la alin. 1 pot preleva produse în vederea testării acestora în laboratoare. Contravaloarea produselor prelevate și a cheltuielilor legate de testarea lor se suportă de către organul administrației publice dacă în urma testării nu se constată neconformități față de cerințele de securitate și/sau de calitate prescrise ori declarate. În caz contrar, cheltuielile respective se suportă de către operatorul economic.

Art. 49 a fost modificat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de **LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002, modificat de **LEGEA nr. 322 din 27 mai 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 12 iunie 2002.

Alin. (2), (3) și (4) ale **art. 49 au fost introduse de LEGEA nr. 37 din 13 ianuarie 2003** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 34 din 22 ianuarie 2003.

Alin. (1) al art. 49 a fost modificat de pct. 14 al **art. I din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006**, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006.

Articolul 50

Abrogat.

Art. 50 a fost abrogat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Articolul 50¹

Pentru limitarea prejudicierii consumatorilor agentul constator poate dispune următoarele măsuri:

1. oprirea definitivă a comercializării și retragerea din circuitul consumului uman a produselor care:
 - a)** sunt periculoase, falsificate sau contrafacute;
 - b)** au termenul de valabilitate expirat sau data durabilității minime depășită;
 - c)** sunt interzise consumului uman prin reglementări legale;
2. oprirea temporară a prestării serviciilor, importului, fabricației, comercializării produselor sau a utilizării acestora la prestarea serviciilor, până la remedierea deficiențelor, în cazul în care:
 - a)** produsele nu sunt testate și/sau certificate conform normelor legale;
 - b)** produsele nu îndeplinesc caracteristicile prescrise sau declarate, fără ca acestea să fie periculoase;
 - c)** produsele nu prezintă elementele de identificare și de caracterizare, precum și documentele de însoțire, conform prevederilor art. 18-22;
 - d)** se prestează servicii care pot pune în pericol viața, sănătatea sau securitatea consumatorilor;
3. distrugerea produselor periculoase oprite definitiv de la comercializare, dacă aceasta constituie singurul mijloc care face să înceteze pericolul.

Art. 50¹ a fost introdus de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de **LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002, modificat de **LEGEA nr. 322 din 27 mai 2002** publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 12 iunie 2002.

Articolul 50²

(1) O dată cu aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale agentul constator poate propune una dintre următoarele sancțiuni complementare:

- a) închiderea temporară a unității pe o durată de cel mult 6 luni;
- b) închiderea temporară a unității pe o durată de la 6 luni la 12 luni;
- c) închiderea definitivă a unității;
- d) suspendarea sau retragerea definitivă, după caz, a avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități.

(2) Sancțiunea complementară prevăzută la alin. 1 lit. a) poate fi aplicată în cazurile în care se constată:

- a) lipsa condițiilor igienico-sanitare pentru produsele și serviciile nealimentare.
- b) folosirea unor spații și condiții necorespunzătoare pentru producție, depozitare sau comercializare;
- c) nerespectarea condițiilor impuse de producători privind manipularea, transportul, depozitarea și comercializarea, dacă acestea sunt de natură să modifice, în mod periculos, caracteristicile inițiale ale produsului respectiv;
- d) lipsa specificațiilor tehnice, a instrucțiunilor și a procedurilor de lucru la producători și prestatorii de servicii;
- e) lipsa certificatelor sau a avizelor necesare eliberate de laboratoarele de încercări sau de omologări specifice;
- f) lipsa certificatelor de conformitate.

(3) Sancțiunea complementară prevăzută la alin. 1 lit. b) poate fi aplicată în cazurile în care se constată:

- a) folosirea practicilor de comercializare abuzive sau savarsirea repetată a unor abateri sancționate de organele de control în decurs de 6 luni de la prima constatare;
- b) refuzul operatorului economic de a permite, în prima fază, controlul organelor de specialitate și la care, în urma unui control ulterior, se constată deficiențe grave;
- c) lipsa licenței de fabricație a produselor alimentare pentru producători;
- d) nerespectarea sau neacordarea certificatelor de garanție pentru lucrările de prestări de servicii;
- e) utilizarea în activitatea de servicii a unor piese sau componente neomologate.

(4) Sancțiunea complementară prevăzută la alin. 1 lit. c) poate fi aplicată în cazurile în care se constată:

- a) importul cu bună-știință al produselor care nu respectă condițiile calitative prescrise sau declarate ori care sunt periculoase;
- b) prestarea de servicii care pun în pericol viața, sănătatea sau siguranța consumatorilor;
- c) punerea în vânzare a produselor despre care operatorii economici controlați au cunoștința că sunt falsificate sau contrafacute ori care au parametri de securitate neconformi;
- d) reconditionarea unor produse alimentare retrase de la consumul uman ca fiind necorespunzătoare, prin adăugarea de aditivi sau alte substanțe ce nu se regăsesc în rețeta de fabricație, în urma căreia a rezultat un produs destinat comercializării în scopul consumului uman;
- e) în cazul în care operatorul economic nu a sistat livrările sau nu a retras de la comercializare ori de la beneficiar produsele pentru care organele abilitate prin lege au constatat că sunt periculoase sau că nu îndeplinesc caracteristicile calitative prescrise ori declarate;
- f) împiedicarea sub orice formă de către operatorul economic sau de către angajații acestuia a organelor administrației publice însărcinate cu protecția consumatorilor și supravegherea calității produselor și serviciilor să își exercite atribuțiile de serviciu referitoare la prevenirea și combaterea faptelor ce pot afecta viața, sănătatea ori securitatea consumatorilor sau instigarea oricărei alte persoane împotriva acestor organe;
- g) comercializarea de produse interzise prin reglementările legale în vigoare;
- h) continuarea desfășurării activității după dispunerea măsurii de închidere temporară, fără obținerea acordului prevăzut la alin. 8;

i) nerespectarea măsurilor dispuse în temeiul art. 50¹.

(5) În consecință, sancțiunea complementară prevăzută la alin. 1 lit. d) va avea același regim, o dată cu sancțiunea aplicată menționată la alin. 1 lit. a), b) sau c), după caz.

(6) Sancțiunea prevăzută la alin. 1 lit. d) se aplică de către autoritățile publice competente care vor fi înștiințate în acest sens.

(7) Abrogat.

(8) Aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. 1 lit. a), b) și d) se suspendă numai cu acordul scris al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor sau al oficiilor județene pentru protecția consumatorilor, după remedierea deficiențelor care au condus la aplicarea sancțiunii complementare.

Art. 50² a fost introdus de [ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 146 din 9 noiembrie 2001](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 738 din 19 noiembrie 2001, modificat de [LEGEA nr. 322 din 27 mai 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 12 iunie 2002.

Partea introductivă și lit. a) ale alin. (2) al art. 50² au fost modificate de pct. 5 al [art. II din LEGEA nr. 363 din 13 decembrie 2005](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.147 din 19 decembrie 2005.

Alin. (7) al art. 50² a fost abrogat de pct. 15 al [art. I din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006.

Articolul 50³

Sanctiunile propuse pentru a fi aplicate potrivit art. 50¹ și art. 50² alin. 1 lit. a)-c) se dispun, direct sau prin delegare, de către conducătorii autorităților publice prevăzute la art. 49, prin ordin sau decizie.

[Art. 50³ a fost introdus de LEGEA nr. 322 din 27 mai 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 12 iunie 2002.

Articolul 50⁴

(1) Sanctiunile contravenționale complementare dispuse în condițiile art. 50¹ și art. 50² se vor materializa prin aplicarea de sigilii sau alte semne distinctive cu valoare de sigiliu.

(2) Abrogat.

[Art. 50⁴ a fost introdus de LEGEA nr. 322 din 27 mai 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 408 din 12 iunie 2002.

Alin. (2) al art. 50⁴ a fost abrogat de pct. 16 al [art. I din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006.

Articolul 50⁵

Prevederilor art. 46¹ alin. 3, art. 50¹ și ale art. 50² nu le sunt aplicabile dispozițiile [art. 32 alin. \(3\) teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001](#) privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin [Legea nr. 180/2002](#).

[Art. 50⁵ a fost introdus de ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 84 din 20 iunie 2002](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 450 din 26 iunie 2002

Articolul 51

Abrogat.

[Art. 51 a fost abrogat de ORDONANȚA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Articolul 52

(1) În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la ramanerea definitivă a sancțiunii și nu exista posibilitatea executării silite, organul din care face parte agentul constatatator va sesiza instanța de judecată pe a carei rază teritorială s-a savarsit contravenția, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea închisorii contravenționale sau, dacă exista consimțământul contravenientului, cu sancțiunea obligării acestuia la prestarea unei activități în folosul comunității, ținându-se seama de partea din amenda care a fost achitata.

(2) La primul termen de judecată, instanța poate acorda contravenientului, la cererea acestuia, un termen de 30 de zile, în vederea achitării integrale a amenzii.

(3) În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termenul prevăzut la alin. 2, instanța procedează la transformarea amenzii în închisoare contravențională.

(4) Executarea sancțiunii închisorii contravenționale se prescrie în termen de 1 an de la data raminerii definitive a hotărârii.

Alin. (1) al [art. 52 a fost modificat de ORDONANȚA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Articolul 53

Abrogat.

[Art. 53 a fost abrogat de ORDONANȚA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Articolul 54

(1) Produsele periculoase, falsificate sau contrafacute se confiscă de organele abilitate de lege, la sesizarea agentului constatatator, și se distrug sau se valorifica, după caz, conform prevederilor legale.

(2) Veniturile încasate ilicit de către operatorii economici, ca urmare a încălcării prevederilor art. 4, art. 7 lit. a) a 2-a, a 3-a și a 4-a liniuța, art. 7 lit. b) prima și a 2-a liniuța și ale art. 7 lit. c) prima și a 2-a liniuța, se preiau la bugetul de stat de organele abilitate ale Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 54 a fost modificat de [ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000, modificat de [LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 55

Prevederile prezentei ordonante se completeaza cu dispozitiile [Legii nr. 32/1968*](#)) privind stabilirea și sanctionarea contravențiilor, cu excepția celor din art. 25-27 din acea lege, ale Codului penal și ale Codului de procedura penala.

*) [LEGEA nr. 32 din 12 noiembrie 1968](#) a fost abrogata de [ORDONANTA nr. 2 din 12 iulie 2001](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 410 din 25 iulie 2001.

Articolul 56

Aplicarea sanctiunilor prevăzute în prezenta ordonata nu inlatura raspunderea disciplinara a făptuitorului.

Articolul 56^1

Dispozitiile prezentei ordonante se completeaza cu prevederile Codului civil.

[Art. 56^1 a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 56^2

Prevederile prezentei ordonante nu se aplică:

- a) pagubelor generate de produsele puse în circulație anterior datei intrării în vigoare a acesteia;
- b) pagubelor rezultate din accidente nucleare.

[Art. 56^2 a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Capitolul 10

Dispozitii finale și tranzitorii

Articolul 57

Abrogat.

[Art. 57 a fost abrogat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 58

Guvernul va lua masurile necesare pentru organizarea executarii prevederilor prezentei ordonante, precum și pentru elaborarea de norme metodologice privind:

- a) condițiile de realizare a expertizelor tehnice, în cazul unor vicii ascunse, pe categorii de produse și servicii;
- b) modul de inlocuire, remediere sau restituire a contravalorii, pentru produsele sau serviciile care prezinta deficiente;
- c) măsuri de prevenire și limitare a prejudicierii consumatorilor, precum și condițiile în care acestea pot fi luate de către organele administrației publice prevăzute la art. 49 din prezenta ordonanță;
- d) conținutul și competența de aprobare a documentelor care atesta nivelul calitativ al produselor și serviciilor;
- e) informarea și educarea în domeniul protecției consumatorilor;
- f) condițiile în care asociațiile pentru protecția consumatorilor constituite, potrivit art. 34 din prezenta ordonanță, pot deveni parteneri sociali cu drept de reprezentare;
- g) desfășurarea activității consiliilor consultative pentru protecția consumatorilor.
- h) masurile suplimentare pentru protecția unor categorii de consumatori, cum ar fi: copii, varstnici, persoane cu handicap, segmente de populație aflate în situația de risc financiar ridicat, precum și alte categorii de consumatori expusi în mod deosebit riscului.

Lit. h) a art. 58 a fost introdusa de pct. 17 al [art. I din LEGEA nr. 476 din 12 decembrie 2006](#), publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1.018 din 21 decembrie 2006.

Articolul 58^1

Începând cu anul 2001 numărul centrelor de consultanță și informare a consumatorilor pentru care se acordă sume de la bugetul de stat va fi stabilit prin hotărâre a Guvernului, după aprobarea legii bugetului de stat pe anul respectiv, cu încadrarea în sumele aprobate cu aceasta destinație.

[Art. 58¹ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 59

Abrogat.

[Art. 59 a fost abrogat de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 59¹

Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor aproba sau modifica criteriile de evaluare și selectare a asociațiilor pentru protecția consumatorilor care inițiază și funcționează centre de consultanță și informare a consumatorilor, precum și modelul de convenție prevăzut la art. 38³ alin. 1.

[Art. 59¹ a fost introdus de LEGEA nr. 37 din 16 ianuarie 2002](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 91 din 2 februarie 2002.

Articolul 60

Abrogat.

[Art. 60 a fost abrogat de ORDONANTA nr. 58 din 30 ianuarie 2000](#) publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 43 din 31 ianuarie 2000.

Articolul 61

La data intrării în vigoare a prezentei ordonante, [Legea nr. 4/1989](#) privind asigurarea și controlul calității produselor și serviciilor, [Hotărârea Guvernului nr. 335/1990](#) privind unele măsuri din domeniul asigurării și controlului calității produselor, lucrărilor de construcții și serviciilor, precum și din cel al metrologiei, [Hotărârea Guvernului nr. 545/1991](#) privind supravegherea calității produselor și serviciilor în scopul prevenirii și combaterii faptelor care pot afecta viața și sănătatea oamenilor, animalelor ori calitatea mediului înconjurător, precum și orice alte dispoziții contrare se abroga.